

[Wilhelm]

sted. Men der er jo ikke nogen forskel af betydning på Holland og Danmark i den sag. Det er stadig væk sådan, at også herhjemme bruges langt det meste af halmen i celluloseproduktionen, i bygningspladeproduktionen osv. Overskudshalmen er vel nede på en 15 pct. af halmproduktionen. Det er uanstændigt, at der ligger for 600 mill. kr. eller noget på det lag af overskudshalm, der bare bliver brændt af på markerne, og det kunne man gøre noget ved. Men det er jo en lille bitte brøkdel af bioenergien. Det helt store ligger jo andre steder, det ligger i gødningsmassen, det ligger i gyllen. Her er der ikke tale om et par promille af den danske energiforsyning, men noget i størrelsesordenen 15–25 pct. af den danske energiforsyning, hvis man fik det udnyttet med samme udnyttelsesgrad, som man har haft i de eksperimenter, der faktisk er gennemført. Derfor er det interessant, og derfor er det væsentligt, at de rapporter ligger der. Det er ikke rigtigt, at man ikke ved noget om økonomien eller teknikken bag det.

Handelsministeren (Ivar Nørgaard):

Jeg vil gerne takke for den gunstige modtagelse, lovforslaget har fået hos langt den overvejende del af ordførerne. Det er vel næppe nogen overraskelse, at de alleryderste fløje på begge sider er negative, selv om jeg må sige, jeg har lidt vanskelighed ved at forstå, at det kommunistiske parti og venstresocialisterne kan stemme imod et sådant forslag, når de selv erkender, at der er en række områder, der oven i købet er lovende, som eventuelt kunne bringes ind under bestemmelsen: »standardiserede fremgangsmåder, der kan anvendes med henblik på at opnå væsentlig bedre energiudnyttelse i de pågældende erhverv.«

Hr. Jørgen Jensen var inde på, at det både kunne dreje sig om energibesparelser og om genbrug. Denne lov vedrører naturligvis ikke genbrug, men regeringen er også interesseret i, at man kan anvende halm til f. eks. papir- og træfremstilling.

Hr. Ole Olsen spurgte mig, om jeg kunne gentage den forsikring, jeg gav ved behandlingen af det oprindelige forslag, hvor landbrug og gartneri ikke var med, om, at vi ved administrationen af loven ville drage omsorg for, at det ikke blev en almindelig, bred sub-

sidieordning, men at pengene blev brugt til foranstaltninger, som ikke ud fra direkte privatøkonomiske kalkuler ville være rentable og derfor var blevet gennemført alligevel. Det kan jeg bekræfte at vi vil gøre også i dette tilfælde, selv om jeg naturligvis må komme med samme forbehold, som hr. Ole Olsen selv kom med, at der kan være tvivls-tilfælde. Sådanne kan jo være vanskeligere at vurdere, jo mindre beløb der er tale om, men vi vil tilstræbe at administrere ordningen på den måde.

Johan Philipsen (V):

Jeg skylder vist at oplyse i anledning af hr. Jørgen Jensens udtalelse om halms anvendelse til cellulose, at forholdene har udviklet sig sådan, efter at man i Sverige havde oplagret umådelige mængder cellulose, at den cellulosefabrik, vi har i Danmark i Fredericia – der i øvrigt er udvidet to gange, og som jeg var med til at stifte – med en årskapacitet på 50.000 t halm, i øjeblikket ikke nær er i stand til at aftage den halmmængde, den er bygget til, simpelt hen fordi der ingen afsætningsmuligheder er for den cellulose, man producerer. Det er formodentlig og forhåbentlig en engangssituation, men sådan ligger det altså i øjeblikket.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til erhvervsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Første behandling af:

Forslag til lov om ændring af byggelov. (Energibesparelse ved drift og vedligeholdelse af varme- og ventilationsanlæg).

(Lovforslag nr. L 13. Fremsat 6/10 77).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Svend Andersen (Bornh. a.) (S):

Boligministerens forslag om at lave nogle særlige bestemmelser for drift og vedligeholdelse af varme- og ventilationsanlæg skal ses som et led i regeringens samlede energispareplan. Det er ved bygningsopvarmning, at de store besparelsesmuligheder ligger, og der er også gjort en del på området. Der gives tilskud til isolering og til isætning af nye vinduer, til udskiftning og forbedring af varme- og ventilationsanlæg. Vi mener imidlertid som ministeren, at det ikke er nok, at der ydes tilskud til isolering. Det er heller ikke nok, at der efter bestemmelserne i byggeloven kan stilles energiøkonomiske krav til nybyggeriet. Vi tror, at vi først får den fulde effekt af disse samlede bestræbelser, hvis der samtidig kan laves nogle regler, der sikrer en bedre vedligeholdelse af de anlæg, der ydes tilskud til.

Forslaget er begrundet i de store besparelser, som undersøgelser har vist at der vil kunne opnås ved en mere kvalificeret pasning og en mere regelmæssig regulering og vedligeholdelse af de energiforbrugende anlæg, og det er på denne baggrund, jeg skal anbefale lovforslaget.

Thorndahl (FP):

Vi er formentlig alle optaget af at økonomisere med vore ressourcer, herunder også at mindske energispildet mest muligt. Det, der kan skille, det, der kan være uenighed om, er valget af fremgangsmåden.

Det lovforslag, vi her har til behandling, er i virkeligheden meget besynderligt. Lovforslaget behandler en tilføjelse til byggelovens § 6, stk. 1, litra f. Den gældende bestemmelse lyder:

»foranstaltninger til modvirkning af unødvendigt energiforbrug såvel i bestående som i ny bebyggelse.«

Lovforslaget går kun ud på at erstatte punktummet med et komma og herefter at supplere med:

»... herunder bestemmelser om drift og vedligeholdelse af varme- og ventilationsanlæg.« For den fornuftige borger er det vel umuligt at se nogen forskel i retsvirkning mellem den gældende bestemmelse og den af

boligministeren foreslåede nye bestemmelse. Man må i virkeligheden blot opfatte boligministerens forslag som et konkret, men tilfældigt eksempel på anvendelse af bestemmelsen i den gældende lov.

Nogle vil måske hævde, at boligministerens tilføjelse skulle udvide byggelovens områder, fordi man nu taler om drift og vedligeholdelse, mens det, § 6 i den gældende byggelov i dag alene omhandler, er regler om udførelse og indretning af bebyggelse. Denne opfattelse er imidlertid ikke holdbar. Både efter den gældende lov og efter boligministerens forslag defineres rammen for § 6 således:

»I bygningsreglementet kan fastsættes regler om udførelse og indretning af bebyggelse med hensyn til ...«,

og så kommer alle de forskellige punkter.

Enten indeholder denne rammebestemmelse drift og vedligeholdelse på forhånd, og så er boligministerens forslag jo fuldkommen overflødig, eller også indeholder rammen ikke drift og vedligeholdelse, og så ligger boligministerens forslag ud over den ramme, ministeren selv foreslår bibeholdt, og det er bestemt lovteknisk og retligt helt uacceptabelt – for nu at formulere sig diplomatisk.

Hvis boligministerens forslag imidlertid indebærer en reel udvidelse af byggelovens bestemmelser, så er det grundlag, som boligministeren ved sit lovforslag beder folkettingen om at arbejde på, aldeles utilstrækkeligt. Hvis bestemmelsen skal have nogen mening, så skal der naturligvis opbygges et kontrolapparat, der kan undersøge vore godt 700.000 fyringsanlæg, og hertil kommer så ventilationsanlæggene. Hvis vor behandling her i folkettingen skal være seriøs, og hvis vi ønsker, at befolkningen skal have nogen respekt for det, vi laver, ja, så skulle lovforslaget være ledsaget af tilstrækkelig oplysning om, hvorledes en sådan kontrolfunktion tænkes opbygget, hvad den vil koste, og hvorledes den skal fungere. Som forslaget nu foreligger, er det egentlig umuligt at tage stilling til, fordi forudsætningerne for og konsekvenserne af at gennemføre lovforslaget i realiteten er totalt uoplyste.

I bemærkningerne til forslaget siges bl.a.:

»Betydningen af velfungerende fyrings- og ventilationsanlæg er kendt i fagkredse, men kendskabet til kriterierne for, om anlæggene

[Thorndahl]

fungerer tilfredsstillende, er derimod ikke særlig velkendte blandt ejere og brugere.«

Nu disponerer det offentlige som ejere jo i de allerfleste tilfælde over betydelig professionel ekspertise inden for dette område, og med de mange fagfolk, myndighederne disponerer over, må det offentliges bygninger naturligvis allerede have et meget lavere forbrug til varme- og ventilationformål end andre ejeres bygninger. Dette forhold skal jeg bede boligministeren om at bekræfte.

Det er mit partis opfattelse, at den jævne borger med sin sunde fornuft vil disponere fornuftigt, og de rigtige intentioner, der er i lovforslaget, vil blive realiseret af sig selv og helt uden det betydelige ressourcospild, der ligger i at sende nye hærskarer af offentligt ansatte ud at besøge den danske befolkning.

Tankegangen bag en sådant forslag kan derfor kun baseres på en grundfæstet mistillid til den danske befolkning, og det må egentlig være rimeligt at bede boligministeren om at bekræfte, at forudsætningen for at fremsætte lovforslaget er en almindelig grundfæstet mistillid til den jævne danske borger.

Svend Erik Høvmænd (V):

Fra venstres side har vi adskillige gange tidligere udtrykt vores skepsis over for dette lovforslag og andre af tilsvarende art. Vi er slet, slet ikke uenige i, at vi bør gøre en betydelig indsats for at nedbringe vores energiforbrug, ikke mindst hvad boligopvarmning angår. Men vi vender os principielt imod en statslig barnepigementalitet, hvor offentligt ansatte mennesker med guldtressede kasketter skal have ret til at tilvinge sig adgang til folks private huse for at kontrollere så det ene og så det andet.

At det vil være en fordel for almindelige husejere med passende mellemrum at få kontrolleret deres oliefyrringsanlæg, er naturligvis hævet over enhver tvivl. Men i stedet for en offentlig kontrol også på dette område må det ud fra mange hensyn være mere fornuftigt at udbygge de frivillige eftersynsordninger, som allerede er gældende for en ganske betragtelig andel af landets parcelhuse.

Af lovforslaget fremgår ikke, hvilke økonomiske, administrative og personalemæssige konsekvenser et sådant forslag vil have, end-

sige i hvilken offentlig regie kontrollen skal foregå.

Men der skal ikke megen fantasi til at forestille sig, i hvilket omfang, hvilken administration og hvilket mandskab det vil kræve én gang om året at kontrollere 700.000 parcelhuse, hvis ejere i mange tilfælde først vil kunne træffes efter almindelig arbejdstids ophør, for slet ikke at tale om fritidshuse og sommerhuse. Jeg spørger blot, hvordan man i det hele taget har tænkt sig en sådan obligatorisk ordning gennemført i praksis. Hvad skal der ske, hvis husejeren ikke vil deltage? Skal han så pålægges en bøde ud over den stigende varmeudgift, som han udsætter sig for ved ikke at sørge for, at hans oliefyrring er i orden?

Jeg har meget vanskeligt ved at se, at man, med den voldsomme stigning der er sket i energipriserne i de seneste år, vel omkring 300 pct., siden energikrisen satte ind, ikke skulle have incitament nok til at sørge for at få udvidet de frivillige tilsynsordninger, som allerede er etableret i samarbejde med olieselskaber og andre. Jeg tror nok, at de fleste husejere er klar over, at energi er en kostbar affære, og at det gælder om at sørge for, at oliefyrringsanlæg og andre ting er i orden.

Den særlige varmemesteruddannelse, som også omfattes af lovforslaget, mener jeg i og for sig også er et udtryk for en manglende tiltro til ikke alene varmemestrene, men også de ejere, der har ansat dem, og de lejere, som betaler varmeregningen. Mon ikke både ejere og lejere gennem beboerdemokratiet har tilstrækkelige muligheder til at sikre, at deres varmemester har en tilstrækkeligt grundig uddannelse? Og skulle man endelig være i tvivl om varmemesterens dygtighed, kan man jo altid tilkalde en ekspert på området til at efterkontrollere anlæg, olieforbrug m.v.

Jeg mener, at vi her står over for et forslag, som vil lægge op til et formynderi, som ikke er rimeligt og ikke er ønskværdigt. Der skal i alt fald et meget overbevisende udvalgsarbejde til for at få mig til afgørende at ændre stilling i denne sag.

Keld Andersen (KF):

Det konservative folkeparti kan ikke anbefale lovforslaget, som det her er fremsat fra boligministerens side. Vi har naturligvis sympati for, at man her i landet gør, hvad man

[Keld Andersen]

kan for at spare på vores energiforbrug, men vi er modstandere af forslaget bestemmelser om uddannelse af varmemestre og andre, som tilser varme- og ventilationsanlæggene. Det bør i den forbindelse undersøges, om et tilfredsstillende eftersyn af disse anlæg ikke kan ske f. eks. i samarbejde med de olieselskaber, som leverer olien til de pågældende anlæg, og vi synes heller ikke, at det klart af forslagens bemærkninger fremgår, hvilke økonomiske og administrative konsekvenser dette forslag vil få.

Derfor går vi ind i et udvalgsarbejde, hvor vi vil være meget stærkt kritiske, og vi ønsker dette forslag nærmere belyst gennem en række spørgsmål og eventuelt samråd med ministeren.

Langsted (CD):

Jeg kan ikke rigtig deltage i de sidste ordførertalers kritik af lovforslaget, og det skyldes måske nok, at jeg til en vis grad er miljøskadet, da jeg har været med til at dimensionere og beregne adskillige opvarmnings- og ventilationssystemer her i landet og ved, hvilke ulemper det giver, når de ikke bliver passet ordentligt.

Principielt vil vi gå ind for forslaget med det tillæg, det betyder i den gældende formulering af loven, som vi har nu. Dog kan jeg sige, at jeg i udvalget vil stille spørgsmål til ministeren med hensyn til, hvordan forslaget til ændring af bygningsreglementet vil komme til at se ud, inden vi 100 pct. kan gå ind for det. Vi mener, at der er megen økonomi lagt ind i forslaget, og det skal vi selvfølgelig tage vare på her i landet.

Bjørn Poulsen (SF):

Det er nu 4 år siden, at vi første gang mærkede oliekrisens meget alvorlige virkninger. Fremkomsten af dette forslag underbygger den mening, jeg har om, at vi ikke sparer nok i dette land på energiforbruget. Dette forslag mener vi fra SFs side indeholder en af de måder, man kan klare nogle af problemerne på. Om det så netop er det rigtige, vil jeg ikke i dag sige ja til, idet jeg mener, at der er adskillige ting, som skal gennemgås og gennemlyses under udvalgsarbejdet.

Jeg vil dog sige til nogle af de tidligere ordførere, som har været meget negative, at jeg ikke synes, man kan blive ved med at slå

på, at danskerne nok skal spare på energien af egen fri vilje. Der er jo intet som helst, der indtil nu har tydet på, at de gennemførte sparekampagner virkelig har givet de nødvendige resultater, og så må det være op til folketinget en gang imellem at hjælpe lidt på vej med hensyn til at få de nødvendige sparebestræbelser til at køre ude omkring i befolkningen.

Vi er positive over for forslaget, men vi vil have det drøftet nøjere i udvalget, fordi vi ikke er sikre på, at det lige netop er denne måde, det skal gøres på.

Kaj Hansen (DKP):

Kommunisterne er positivt indstillet over for lovforslagets hensigt, der er måske oven i købet også lidt beskæftigelse i det, idet nogle montører skal sættes i gang med at kontrollere disse fyringsanlæg. Men selvfølgelig er det da også rigtigt, som nogle har sagt, at selve lovforslagets tekst jo ikke oplyser ret meget om, hvordan man i øvrigt har tænkt at gennemføre en sådan ordning. Derfor finder jeg, at det er nødvendigt, at man i udvalget får skabt klarhed over, hvordan denne ordning skal gennemføres, inden loven vedtages.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Det er et overordentlig smukt formål, dette lovforslag tjener: foranstaltninger til modvirkning af unødvendigt energiforbrug – det burde alle da kunne være med til. Men som det er sagt, står der egentlig ikke så forfærdelig meget mere om, på hvilken måde man har tænkt det, men der er i bemærkningerne antydning en hel del om, hvad man kunne tænke sig, og dér må jeg holde med dem, der har været heroppe og sige, at det kunne blive et ordentlig bureaukratisk statsforetagende. Det er forhåbentlig ikke meningen. Men selve hensigten: at vi skal undgå et unødigt energiforbrug, slutter vi helt op om.

Vi ser på det i udvalget.

Arne Bjerregaard (KrF):

Med forundring ser jeg, mens vi snakker om dette om energibesparelse, at lyset er tændt overalt herinde, mens solen skinner forjættende herind. Og så tror man, at det offentlige skulle have nogen mulighed for at iværksætte ting, som skulle få de private til

[Arne Bjerregaard]

at spare, når de ikke engang kan i deres egne bygninger.

I kristeligt folkeparti tror vi, at for den private skal de stigende priser plus den afgift, man yderligere har lagt på energien, nok være tilstrækkeligt incitament til at spare mest muligt på energien. Posekiggeri på dette område tror vi ikke på. Det beviser lyset i denne sal.

Formanden:

Her er intet posekiggeri, det sørger jeg for.

Mølgaard (DR):

Retsforbundets gruppe er ret positivt stemt over for dette lovforslag, men vil gerne have lovtækstens bemyndigelsesbestemmelser klargjort og indskrænket til den tilsigtede administrative praksis. Formen herfor vil vi studere nærmere under udvalgsarbejdet, og vi må forbeholde os ret til medvirken til lovforbedring ved at stille ændringsforslag. Uddannelseskraft, omfang og form af kontrolforanstaltninger hører til de områder, som vi nærer nogen skepsis over for ved dette lovforslag, men det vil vi nærmere redegøre for i udvalget.

Wilhjelm (VS):

Vi kan også nok have lyst til at få oplyst mere konkret, hvordan man har tænkt sig dette, men generelt vil jeg sige, at vi støttede denne del af byggeloven, da den var til behandling, vi var modstandere af, at den blev taget ud, og vi er tilhængere af, at denne bemyndigelse bliver sat ind igen.

De indvendinger, der har været her i dag, er sådan set af to kategorier. Den ene er: er det nødvendigt at gøre noget? Den anden er: hvem er bedst til at gøre det? Det var især venstres ordfører, hr. Svend Erik Hovmand, og kristeligt folkepartis ordfører, der var inde på, at der ikke var grund til at gøre noget, for motivationen lå i de høje energipriser. Det er det rene sludder. Motivationen ligger i de høje energipriser for dem, der skal betale energipriserne, men det er jo lige præcis tilfældet, at det ikke gælder for udlejningsboligmassen, som er den, det i virkeligheden drejer sig om her. Der er det ikke ejeren, der selv skal dække varmeregningerne, og derfor ser vi både på isoleringsfronten og på varme- og ventilationsfronten en totalt manglende

interesse for at bringe brændselsudgifterne ned. Det siger sig selv, at den motivation knytter sig til, hvem der skal betale, og her har man altså delt det op i, hvem der hænger på den, og hvem der har beslutningsretten, og derfor er der en motivation til at gøre noget; priserne i sig selv er ikke en motivation for ejerne.

Den anden indvending var jo morsomheden under denne debat, da hr. Keld Andersen fortalte, at de helt rigtige til at rådgive om, hvordan man bragte olieforbruget ned, var de store olieselskaber. Go daw do.

Boligministeren (Ove Hove):

Jeg skal takke for den fortrinsvis velvillige modtagelse, forslaget har fået, og så lige give nogle få oplysninger.

Det første, jeg gerne vil sige, er, at jeg egentlig ikke tror, det generelt er et spørgsmål om manglende sparevilje, der gør, at disse fyringsanlæg måske kan bringes til at yde væsentligt mere, end de gør i øjeblikket. Praksis har nemlig vist, at det i høj grad er manglende viden om moderne fyringsanlægs virkningsgrader og deres pasning osv., og det er erkendt selv af erfarne varmemestre. Jeg kan fra den konsulenttjeneste, som boligsekskaberne har, og hvor man jo har meget store enheder at opvarme, citere varmemestre med op imod 20-25 års erfaring bag sig, som siger, at de ikke havde troet, de kunne have fået mere besparelser ud af deres varmeanlæg på den måde, de efterhånden havde til lært sig at håndtere disse varmeanlæg. Men ikke desto mindre nævner de, at da de først fik den sagkyndige rådgivning ud over den viden, de selv havde, som konsulenterne var udtryk for, kunne de få besparelser på helt op imod en snes procent på deres varmeanlæg.

Det samme er tilfældet på varmeanlæg ude i parcelhusene, naturligvis forholds-mæssigt efter husenes størrelse.

Jeg skal kun nævne én ting mere og er i øvrigt indstillet på, at vi i udvalget detaljerer tingene noget nøjere. Jeg vil bare nævne, at vi i boligministeriet har forhandlet os frem til en løsning på spørgsmålet om rådgivning på dette område, ikke en løsning, der indebærer mange statsansatte med kasketter osv., som det blev sagt, men en løsning, der er baseret på en i forvejen eksisterende ordning, nemlig

[Boligministeren]

skorstensfejerne, der både er uddannet til og løbende efteruddannes til netop en sådan virksomhed, og som ville være villige til at gå ind som rådgivere på en måde, som rent økonomisk ikke belaster det offentlige og formentlig ikke engang kommer til i særlig grad at belaste den enkelte, der har et fyringsanlæg. Jeg kan detaljere det nærmere under udvalgsarbejdet. Det ville føre for vidt at gøre det her.

Svend Erik Hovmand (V):

Kun en lille bemærkning til hr. Wilhjelms, som følte sig kaldet til at skose de udtalelser, jeg var kommet med med henblik på spørgsmålet om udlejningsbyggeriet. Jeg synes, at det for afklaringens skyld vil være rimeligt, at jeg kort nævner, hvad det egentlig var, jeg sagde, inden hr. Wilhjelms fortsætter sin argumentation.

Det, jeg sagde, var, at den særlige varmemesteruddannelse, som også omfattes af lovforslaget, i og for sig også er et udtryk for manglende tiltro ikke alene til varmemestrene selv, men også de ejere, der har ansat dem, og de lejere, der betaler varmeregningen. Mon ikke både ejere og lejere gennem beboerdemokratiet har tilstrækkelig mulighed for at sikre, at deres varmemestre har en tilstrækkelig grundig uddannelse?

Jeg synes, at vi her er inde på noget vigtigt. Jeg er enig med hr. Wilhjelms i, at dette problem også i høj grad knytter sig til udlejningsbyggeriet, men forholdet er jo altså det, at vi gennem beboerdemokratiet har skabt mulighed for rimelig indsigt for lejerne i regnskaberne, også i varmeregnskaberne. Det er lejerne, der betaler regningerne. De har mulighed for at sikre, at deres varmemester har en tilstrækkelig uddannelse, og de har mulighed for at forlange, at varme anlægget bliver kontrolleret, sådan at de har en dobbeltsikring på, at de fyringsudgifter, de betaler, ikke er for høje.

Jeg skal ikke knytte yderligere bemærkninger til ministerens seneste oplysninger, kun det enkelte forhold, jeg også fremdrog i mit første indlæg, nemlig spørgsmålet om, hvor hårdt man fra det offentlige side vil gå til værks. Er det sådan, at folk, der ikke vil være med i en sådan ordening, skal pålægges en bødestraf? Er det virkelig hensigten, at man vil gå så restriktivt til værks?

Keld Andersen (KF):

Jeg vil gerne takke for hr. Wilhjelmshilsen til mig fra denne talerstol, en hilsen, der jo i sin sprogbrug alene taler for sig selv.

Jeg forstår på denne debat og andre, at hr. Wilhjelms og hans parti er ganske allergiske, når det drejer sig om omtale af olieselskaberne. Jeg deler ikke denne opfattelse, men skal sige, at det, jeg sagde, var olieselskaber og andre, og med andre mener jeg bl. a. fra det private erhvervsliv: gas- og vandmestre og firmaer, som har specialiseret sig i eftersyn af oliefyrr. Jeg mener, at vi skal se nærmere på disse ting, inden vi går yderligere ind i mere offentligt bureaukrati, som vi ikke har brug for i dette land.

Boligministeren (Ove Hove):

Kun lige den oplysning til hr. Svend Erik Hovmand, at hvis der gennemføres en sådan ordening og en ejer får besked om, at der er noget i vejen med hans fyringsanlæg, og at det bør rettes, og det står i loven, skal det naturligvis også lovliggøres.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til boligudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af:

Forslag til lov om ændring af lov om boligbyggeri. (Boliger for unge under uddannelse m.fl. Lån til betaling af beboerindskud).

(Lovforslag nr. L 14. Fremsat 6/10 77).

Lovforslaget sattes til forhandling.

*Forhandling***Kaj Poulsen (S):**